

Sygn. akt: I C 246/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Joanna Kisiel
Protokolant:	sekr. sądowy Renata Szymborska

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2017 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego *P. K. zastąpionego przez matkę A. K.*

*przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą
w W.*

o zapłatę

I.

Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda P. K. kwotę 6.000,00 zł (sześć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 stycznia 2017r. do dnia zapłaty.

II.

Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III.

Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda P. K. kwotę 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV.

W pozostałym zakresie znosi wzajemnie koszty procesu między stronami.

V.

Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Augustowie) kwotę 291,90 zł (dwieście dziewięćdziesiąt jeden 90/100) tytułem brakujących kosztów opinii biegłego sądowego.

Sygn. akt I C 246/16

UZASADNIENIE

Powód P. K. wystąpił przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. z pozwem o zapłatę kwoty 6.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie, będące następstwem zdarzenia z dnia 12.07.2013 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13.01.2016 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległ powód

w dniu 12.07.2013 r. Domagał się również zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Ze stanowiska powoda, wynikało, iż w dniu 12.07.2013 r. w A. przy ul. (...) przewrócił się na nierówności chodnika. W skutek upadku powód doznał poważnych obrażeń ciała. Podniósł, iż odpowiedzialność za szkodę przyjął pozwany. Bezpośrednio po wypadku powód został przewieziony do Szpitala w A., następnie w dniach od 11.08.2013 r. do dnia 13.08.2013 r. był hospitalizowany w Klinice (...) w B., gdzie zastosowano leczenie operacyjne w postaci zamkniętej repozycji złamania kończyny górnej lewej ze stabilizacją 2 drutami oraz założono opatrunek gipsowy. Zalecono powodowi spoczynkowy tryb życia, utrzymywanie opatrunku gipsowego, wykonywanie ćwiczeń palców usztywnionej kończyny, zażywanie leków przeciwbólowych, podjęcie dalszego leczenia w (...) oraz intensywną rehabilitację w poradni specjalistycznej. Wywodził, iż utrzymujące się bóle lewej kończyny górnej, uniemożliwiają wykonywanie swobodnych ruchów i znacznie utrudniają wykonywanie podstawowych czynności życia codziennego. Dla małoletniego powoda trudność sprawiają czynności takie jak zabawa na placu zabaw, jazda na rowerze, a nawet sen. Powód zobligowany jest do zażywania leków przeciwbólowych, które osłabiają jego ogólną kondycję psychofizyczną. Od dnia wypadku powód stał się osobą nerwową, zmęczoną, osłabioną. Pełnomocnik powoda wskazał, iż pozwany, decyzją z dnia 12.01.2016 r., odmówił wypłaty świadczenia tytułem zadośćuczynienia.

W toku postępowania sądowego, pismem procesowym z dnia 02.12.2016 r., powód rozszerzył powództwo do kwoty 10.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za ból krzywdę i cierpienie będące następstwem zdarzenia z dnia 12.07.2013 r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13.01.2016 r. do dnia zapłaty (k. 121-122 akt), powołując się na ustalenia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii, który określił wartość uszczerbku na zdrowiu powoda na 5 %.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W., w odpowiedzi na pozew, wniósł oddalenie powództwa w całości. Domagał się również zasądzenia od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pozwany podniósł, iż wszelkie roszczenia powoda zgłoszone w pozwie, są bezpodstawne i nieudowodnione, nadto, w ocenie pozwanego, roszczenie powoda w zakresie przyznania dalszego zadośćuczynienia w kwocie 6.000,00 zł za krzywdę doznaną w wyniku zdarzenia z dnia 13.07.2013 r., nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na to, iż krzywda powoda została w całości zrekompensowana zadośćuczynieniem przyznany w postępowaniu likwidacyjnym w wysokości 5.000,00 zł (pomniejszona o przyczynienie się), która to kwota odpowiada wysokości kwot zasądzonych w podobnych sprawach.

Sąd ustalił i zauważył, co następuje:

W dniu 12.07.2013 r. w A. przy ul. (...), doszło do zdarzenia, w wyniku którego poszkodowany został powód P. K.. Na skutek potknięcia się na nierówności chodnika, powód doznał wtórnego przemieszczenia złamania przynasady dalszej kości promieniowej lewej. Kończynę unieruchomiono w opatrunku gipsowym na okres 2 tygodni. (dowód: k. 9 akt).

W dniach 11.08.2013 r. – 13.08.2013 r. powód był hospitalizowany w Klinice (...) w B., gdzie zastosowano leczenie operacyjne w postaci zamkniętej repozycji złamania kończyny górnej lewej ze stabilizacją 2 drutami oraz założono opatrunek gipsowy ramienny na okres 5 tygodni. (dowód: 14-31 akt).

Pozwany, po przeanalizowaniu zgromadzonej w sprawie dokumentacji, w postępowaniu likwidacyjnym, w dniu 06.06.2014 r. przyznał powodowi kwotę 5.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, pomniejszając kwotę o przyczynienie się powoda do powstałej szkody o 20 %, zatem wypłacono kwotę 4.000,00 zł (dowód: akta szkodowe koperta k. 75 akt).

Sąd, na rozprawie w dniu 11.07.2016 r., dopuścił dowód z zeznań świadka K. K. na okoliczność przebiegu zdarzenia, stanu nawierzchni chodnika w miejscu, w którym doszło do przedmiotowego zdarzenia i urazów doznanych przez powoda w wyniku zdarzenia. Z zeznań w/w świadka wynikało, iż świadek wraz powodem i jego matką szła chodnikiem przy ulicy (...). Podniosła, iż z powodu nierówności chodnika, powód upadł i zaczął płakać. Zeznała, iż w skutek upadku lewa ręka powoda została złamana. Podniosła, iż powód miał dużo komplikacji, ponieważ ręka powoda źle się zrosła, następnie była łamana, później wstawiono druty. Pokreśliła, iż powód w chwili przedmiotowego upadku nie miał jeszcze 13 lat, nadto nie miał wcześniej podobnych wypadków (dowód: k. 87 akt).

Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne jako spójne i logiczne, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym.

Z protokołu oględzin lekarskich (k. 95-96 akt) sporządzonego przez biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii S. D. wynika, iż aktualne wykonane badanie RTG, w związku ze zdarzeniem z dnia 12.07.2013 r., wykazało prawidłowo postępujący zrost odłamów. Oś lewej kończyny górnej zachowana w prawidłowym ustawieniu. Na wysokości tabakierki anatomicznej 2 punktowe blizny w miejscu wprowadzenia drutów K stabilizujących odłamy. Oś nadgarstka prawidłowa, ruchy czynne i bierne w stawie nadgarstkowym zachowane w pełnym zakresie. Funkcja chwytu sprawna, siła mięśniowa chwytu poprawna. Biegły nie stwierdził zaburzeń ukrwienia i unerwienia w obrębie nadgarstka oraz dłoni, bez zaników mięśniowych. Tabakiera anatomiczna ukształtowana prawidłowo. Funkcja opozycji kciuka zachowana prawidłowo. Przebyte wygojone leczone stabilizacją drutami K złamanie nasady dalszej lewej kości promieniowej u osoby leworęcznej. Biegły skonstatował, iż wymienione w rozpoznaniu obrażenia spowodowały powstanie długotrwałego uszczerbku w wysokości 5%. Leczenie powoda zostało zakończone, rokowanie na przyszłość jest pomyślne i zdarzenie nie powinno mieć negatywnego wpływu na zdrowie powoda. Biegły podkreślił, iż nie przewiduje pogorszenia stanu zdrowia powoda w przyszłości.

W ocenie Sądu powyższa opinia jest wyczerpująca, spójna i zupełna, sporządzona została przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę. Opinia uwzględnia materiał dowodowy w sprawie i została wydana po przeprowadzeniu badania powoda, stąd też Sąd obdarzył ją walorem wiarygodności i podzielił wnioski w niej zawarte.

Powód na rozprawie głównej w dniu 19.12.2016 r. opisał przebieg przedmiotowego zdarzenia. Z twierdzeń powoda wynika iż, wraz z matką i ciotką wychodząc ze sklepu, napotkał na chodniku studzienkę kanalizacyjną, następnie potknął się o wystającą, krzywą płytkę chodnika i upadł na rękę. Podkreślił, iż po kilku dniach ból ręki nasilał się, więc udał się do szpitala, gdzie stwierdzono złamanie kończyny i założono gips na okres miesiąca. Wywiódł, iż po zdjęciu opatrunku gipsowego, stwierdzono zły zrost ręki, następnie wykonano zabieg w Klinice w B. i założono ponownie opatrunek gipsowy na okres 6 miesięcy. Powód podkreślił, że jako osoba leworęczna, musiał nauczyć się wykonywania wszystkich czynności prawą kończyną. Wywiódł, iż w trakcie noszenia gipsu, ręka bolała, jednakże po zdjęciu opatrunku ćwiczył kończynę piłką, w skutek czego bóle ustały, a ręka została usprawniona. Podkreślił, iż ręka obecnie jest sprawna, lecz nie może wykonywać czynności np. przy graniu w piłkę, przy pisaniu, albowiem występuje ból dłoni (vide zeznania powoda rozprawa z dnia 19.12.2016r. k. 128v akt).

Z zeznań świadka A. K. – matki powoda, wynika, iż zauważyła, że powód upadł i pomogła mu wstać. Pokreśliła, iż na chodniku była nierówność, jednakże świadek nie pamięta, czy powodem upadku była studzienka, czy płytka chodnikowa. Zeznała, że po kilku dniach powód skarżył się na ból ręki, która spuchła. Podniosła, iż po zgłoszeniu się do szpitala, powodowi założono gips na okres 3 tygodni. Następnie okazało się, że ręka jest źle zrośnięta. Skonstatowała, iż w Klinice (...) zrobiono powodowi operację, wprowadzono druty, założono długi gips na okres 3 tygodni, następnie założono krótszy na 3 miesiące. Po upływie w/w okresu, gips zdjęto i założono opatrunek, który powód nosił przez pół roku. Podkreśliła, iż w skutek zdarzenia, powód przebywał na zwolnieniu lekarskim z zajęć wychowania fizycznego. Poniosła, iż syn skarżył się na ból ręki dość długo, szczególnie przy zmianie pogody, nadto na dłoni zostały ślady po wstawieniu drutów (k. 128-129 akt).

Proces podjętego przez powoda leczenia, znajduje odzwierciedlenie w dokumentacji medycznej (k. 9-31 akt).

Sąd uznał zeznania powoda oraz zeznania świadka za wiarygodne jako spójne i logiczne, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym, w tym dokumentacją medyczną.

W myśl art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Z kolei art. 445 § 1 kc, stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecznictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie

urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, L.). Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyr. SN z 28.9.2001 r., III CKN 427/00, niepubl.). Określając wysokość zadośćuczynienia, sąd powinien brać pod uwagę wszystkie okoliczności, które dotyczą rodzaju chronionego dobra, rozmiaru doznanej krzywdy, charakteru następstw naruszenia, stosunków majątkowych zobowiązanego, stopnia jego winy itp.

W myśl art. 322 kpc, jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ścisłe udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Powyższy przepis umożliwia sądowi (tzw. *ius moderandi*) tj. uwzględnienie żądania pozwu, chociaż żądana przez powoda kwota nie jest możliwa do ścisłego udowodnienia.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, iż powód wskutek zdarzenia z dnia 12.07.2013 r. doznał złamania nasady dalszej kości promieniowej, kończynę unieruchomiono w opatrunku gipsowym. Po dwóch tygodniach, na wykonanym kontrolnym badaniu RTG, wykazano przemieszczenie się odłamów, wobec czego zdecydowano się na korektę ustawienia odłamów i ich ustabilizowanie dwoma drutami K a kończynę unieruchomiono w gipsie ramiennym na okres 5 tygodni. Następstwem doznanego urazu jest dysfunkcja lewej kończyny dolnej, powodująca uszczerbek na zdrowiu powoda w wysokości 5%. Brak jest racjonalnych podstaw aby kwestionować ustalenia biegłego dokonane w niniejszej sprawie, zważywszy na fachową i specjalistyczną wiedzę, którą legitymuje się biegły. Nadto stan faktyczny przedstawiony przez powoda ma swoje odzwierciedlenie w obszernej, złożonej do akt, dokumentacji medycznej.

Należy mieć na względzie wiek powoda w dacie wypadku, a mianowicie powód nie miał wówczas ukończonych 13 lat, na skutek wypadku leworęczny powód doznał wielu cierpień związanych z leczeniem, w tym operacyjnym ręki lewej, cierpienia te miały kontynuację w trakcie długotrwałego noszenia opatrunków gipsowych. Wprowadziło to wiele utrudnień do codziennej egzystencji nastolatka, m.in. leworęczny powód musiał nauczyć się wykonywać wiele czynności prawą ręką, nie mógł korzystać z aktywności fizycznej, w tym posiadał zwolnienie z lekcji wychowania fizycznego przez cały rok szkolny następujący po wypadku. Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia, Sąd ocenił jako co do zasady usprawiedliwione, zważywszy na odniesione obrażenia ciała, uniemożliwiające czasowo normalną egzystencję, doznane cierpienia fizyczne oraz psychiczne i ustalony przez biegłego uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5%.

Jednakże z powyższej opinii biegłego S. D., dopuszczonej w toku postępowania sądowego, jednoznacznie wynika, iż leczenie powoda zostało zakończone, a rokowanie na przyszłość jest pomyślne i nie powinno mieć negatywnego wpływu oraz nie przewiduje pogorszenia stanu zdrowia powoda w przyszłości.

W ocenie Sądu, żądana przez powoda kwota zadośćuczynienia określona na sumę 10.000,00 zł jawi się jako zbyt wygórowana i nie adekwatna do odniesionych przez powoda obrażeń ciała oraz wobec faktu, iż doznany uszczerbek na zdrowiu wynosi 5 %. Sąd uznał, iż łączna kwota 10.000,00 zł uwzględnia doznane urazy fizyczne i psychiczne powoda. W związku z czym, Sąd zasądził od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda P. K. kwotę 6.000,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11.01.2017 r. do dnia zapłaty, o czy orzeczono jak w punkcie I wyroku, uwzględniając fakt, iż pozwany wypłacił powodowi, do dnia wyrokowania, kwotę 4.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. O odsetkach postanowiono na mocy art. 481 § 1 kc.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne. Należy wskazać, iż roszczenie powoda o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległ powód w dniu 12.07.2013 r., nie może się ostać w świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności treści opinii biegłego sądowego. Z opinii biegłego nie wynika, że doznane urazy nie wpłyną na pogorszenie stanu zdrowia powoda w przyszłości. Rokowania na przyszłość są pomyślne. Wobec powyższego co do tak sformułowanego roszczenia orzeczono, na podstawie art. 189 kpc, w pkt II wyroku.

Uwzględniając fakt, iż strony wygrały sprawę w połowie, Sąd na zasadzie art. 100 kpc postanowił o wzajemnym zniesieniu kosztów procesu między stronami, o czym orzeczono jak w punkcie IV wyroku, przyjmując, iż wystąpienie z niniejszym powództwem było uzasadnione i usprawiedliwione co do zasady, bowiem przyznana powodowi w postępowaniu przedsądowym likwidacyjnym kwota została zaniżona przez stronę pozwaną.